

اعتراض ژاپنی‌ها مقابل استادیوم ملی توکیو تجمع علیه برگزاری المپیک

خبر آخر

شماری از شهروندان توکیو با تجمع مقابل استادیوم ملی این شهر و در روزی که تنها یک سال تا برگزاری بازی‌های توکیو ۲۰۲۰ باقی مانده بود، به برگزاری این رویداد اعتراض کردند. جمعیتی که شمار آن چندان زیاد نبود، با تجمع مقابل استادیوم ملی توکیو خواستار عدم برگزاری المپیک در سال آینده شدند. این معترضان با در دست داشتن پلاکاردها و پرچم‌های اعتراضی و در حالی که با ماسک بر صورت، حضور یافته بودند مقابل استادیوم ملی توکیو تجمع کردند. این تجمع اعتراض‌آمیز با نگرانی‌ها در خصوص شیوع گسترده کرونا و افزایش آمار مبتلایان به کووید ۱۹ در ژاپن شکل گرفته است. خواسته معترضان به برگزاری بازی‌های توکیو افزایش میزان توجه دولت و اسپانسرهای بازی‌ها به افسار آسیب‌دیده از کرونا و اختصاص بودجه کافی به آنها به جای برگزاری بر هزینه المپیک بوده است. این در حالی است که تعویق بازی‌های توکیو هزینه ۸۰۰ میلیون دلاری بر کمیته بین‌المللی المپیک تحمیل کرده اما هزینه‌های دقیق تحمیل شده بر میزبان همچنان فزاینده و توأم با رکود اقتصادی برآورد شده است.

زود هنگام‌ترین قهرمانی تاریخ لیگ چگونه ممکن شد؟ میراث داری خلف به نام گل محمدی

گزارش

علی کمانگری

روزی که خبر رسمی جدایی برانکو ایوانکوویچ از جمع سرخ‌های پایتخت آمد، هواداران این تیم احتمالاً در گوشه تاریک ذهن‌شان خاطرات تلخ خود با استیلی، دایی، درخشان و حتی روزه و وینگادا را مرور می‌کردند. پس وقتی گابریل کالدرون قدم به ورزشگاه شهید کاظمی گذاشت، علی‌رغم کارنامه قابل دفاعش در خاورمیانه، باید به هواداران پرسپولیس حق می‌داد که استقبال گرمی از او نداشته باشند. عدم استفاده از سید جلال در هفته‌های ابتدایی زاویه بین کالدرون و هواداران را بیشتر هم کرد اما تیم او به مرور و با جادوی ترابی، امیری و علیپور در ضدحمله‌ها و البته شلیک‌های سه امتیازی مرد شماره ۹، راه خود را به سمت صدر جدول باز کرد و با وجود سه شکست مقابل رقبای مستقیم خود در راه کسب پوکر، باز هم با اختلاف نیم فصل رابه عنوان تیم اول به پایان رساند.

در حالی که هواداران پرسپولیس تازه به فوتبال واکنشی، با مالکیت کمتر از حریفان و مبتنی بر پرسینگ شدید و ضدحمله‌های برق‌آسای گابریل کالدرون عادت کرده بودند، خبر جدایی مرد آرژانتینی آب سردی بر بیکر آنها بود که احتمالاً خیلی‌هایشان هنوز درد جدایی سرمربی خارجی قبلی را هم تسکین نداده بودند. اما آنها توانستند همانند مجموعه انعطاف‌پذیر بازیکنان پرسپولیس، با این جدایی کنار بیایند و این بار تصمیم گرفتند برخلاف کالدرون، به یحیی از همان ابتدا روی خوش نشان دهند و حسابی او را در تمرین اول تحویل بگیرند. یحیی به عنوان یکی از جدی‌ترین پیروان حال حاضر فوتبال مالکانه بین مربیان ایرانی، کار چندان سختی در پیاده کردن تفکراتش در پرسپولیس نداشت، زیرا سرخ‌ها در ۴ فصل گذشته هم عادت به اجرای همین سبک از فوتبال داشتند و ۱۸ بازیکن از لیست این فصل پرسپولیس، سابقه کار با برانکو در آن ۴ فصل را داشتند. پس یحیی با اضافه کردن فوتبال مالکانه مدنظر خود به پرسینگ بی‌رحمانه دوران کالدرون، تیمی را روانه نیم فصل دوم کرده که آماده درو کردن امتیازات بود. پرسپولیس با از دست دادن تنها و تنها دو امتیاز که آن هم در دربی پایتخت رقم خورد، آماری نظیری را زیر نظر یحیی از خود به جای گذاشته و بعد از کسب عنوان زود هنگام‌ترین قهرمانی تاریخ لیگ برتر، می‌تواند به رکوردهایی مثل بیشترین امتیاز تاریخ لیگ، کمترین گل خورده و بیشترین تعداد برد هم حمله کند. بله، پرسپولیس پوکر کرد زیرا ۱۷ بازیکن از این تیم سابقه قهرمانی در لیگ را داشتند و این روحیه پیروزی و قهرمانی، آنها را در دیدارهایی مثل دیدار با مسجد سلیمان که موقعیت‌های کم‌خطرتری از حریف هم داشتند، به برده می‌رساند. پرسپولیس پوکر کرد زیرا آنها در ابتدای فصل تنها احمدزاده، کنعانی‌زادگان و امیری را به عنوان نفرات شاخص به جمع خود اضافه کردند و تمام اسکلت اصلی تشکیل دهنده تیم (به جز بیرانوند) حفظ شد. پرسپولیس پوکر کرد زیرا سپاهان، تراکتور، پدیده و استقلال با امتیازهایی در بازه بین ۴۲ تا ۴۵ تا هفته ۲۶، نه در این دوره و نه در دوره‌های گذشته هرگز نمی‌توانستند شانس قهرمانی داشته باشند. پرسپولیس پوکر کرد زیرا یادگار ۲-۴ و فوتبال مالکانه برانکو هنوز در این تیم زنده است، زیرا اثر تمرینات بدنسازی بر فشار کالدرون (که برای ارائه پرسینگ شدید نیاز بود) در بردهای نیمه دوم پرسپولیس نمایان است و زیرا یحیی بهترین استفاده ممکن را از میراث دو مرد دکورات و آرژانتینی برد پرسپولیس در سالی پوکر کرد که حتی خوشبین‌ترین هوادارش هم احتمال نمی‌داد در اولین فصل بعد از جدایی موفق‌ترین مربی تاریخش در لیگ، زودتر از همیشه جام این رقابت را تصاحب کند!

اسطوره‌های موفق، رمز قهرمانی

قهرمانان همدل

میعاد نیک

بارها دیده و شنیده‌ایم که یک تیم در عین حال که لایق قهرمانی و موفقیت نبوده، به این عنوان دست یافته و یا تیمی که لیاقت ایستادن روی سکوی اهدای جام را داشته، در نهایت به مقام نایب قهرمانی بسنده کرده است. از این قبیل اتفاقات در فوتبال دنیا بسیار است اما در فوتبال ایران ۴ سال است که حق به حقدار می‌رسد و قهرمان واقعاً لیاقت قهرمانی را دارد. پرسپولیس‌ها این بار با پیروزی در اولین شهرنفتی ایران به چهارمین جام متوالی خود بوسه زدند تا با ۶ عنوان قهرمانی در لیگ برتر، پرافتخارترین تیم ایرانی از این لحاظ لقب بگیرند.

قرمزهای پایتخت فصل عجیبی را پشت سر گذاشتند؛ ابتدای فصل که برانکوی محبوب با ترک پرسپولیس مقصد الاهلی و سپس عمان را پیشه کرد، سپس نوبت به بحران‌های سوءمدیریتی در دوران عرب و انصاری فرد رسید، یک نیم فصل را با گابریل کالدرون آرژانتینی به صدر جدول رسیدند و بردهای ناپلئونی را توشه راه قهرمانی خود کردند و در نهایت با شماره ۴ سابق تیم ملی، به چهارمین قهرمانی خود رسیدند. رمز موفقیت پرسپولیس امسال در یکدلی و یکپارگی بازیکنان و کادرفنی بود. سرخ‌پوشان با سعه صدور کلید تداوم توانستند قفل نامتوازی‌ها و سوءمدیریت‌ها را باز کنند و با پوکر قهرمانی، بالاتر از سپاهان که در فصول ۹، ۱۰ و ۱۱ لیگ برتر هت‌تریک قهرمانی کرده بود، جام زیبایی لیگ را تصاحب کنند. آخرین کادرفنی ایرانی که توانسته بود کاپ لیگ برتر را فتح کند، کادر عبدالله ویسی و تیم عجیب استقلال خوزستان در لیگ پانزدهم بود. پس از استقلال خوزستان که تنها به مدد تفاضل گل توانست قرمزها را وادار به ایستادن روی سکوی دومی لیگ کند، برانکوی کروات ۳ فصل پیاپی با پرسپولیس به قهرمانی رسید اما فصل جاری را قرار بود یک کادر ایرانی برای رسیدن به جام تلاش کند. شاید اگر همه چیز

حالتی عادی داشت این فصل نیز یک کادر خارجی با رهبری کالدرون آرژانتینی به پوکر قهرمانی می‌رسید اما یحیی گل محمدی با یک نیم فصل قدرتمند و عملکردی فوق‌العاده، پرسپولیس را ابرنیزه قهرمان کرد.

اگر از بیرون به مجموعه پرسپولیس نگاه کنیم، عملکرد بی‌نقص بازیکنان و کادرفنی بیشتر مشهود می‌شود. پرسپولیس هم این پتانسیل را داشت که مانند استقلال پس از فسخ قرارداد سرمربی موفقی، یک شبه از عرش به فرش برسد و جدال قهرمانی را به سپاهان و تراکتور ببازد. قرمزها اگر بیشتر از استقلال با مشکلات مدیریتی مواجه نبوده باشند، کمتر نیز نبوده‌اند اما با ثبات و همدلی مثال‌زدنی توانستند به هدف والای خود برسند.

پرسپولیس در بطن خود اسطوره‌هایی دارد که حرف بازیکن را بیشتر از بقیه می‌فهمند و هدایت صحیح را بلدند. افرادی مانند افشین پیروانی و کریم باقری کمتر از بازیکنان در این قهرمانی مسلط نقش نداشته‌اند. به کادرفنی سپاهان، تراکتور و استقلال نگاه کنید؛ سپاهان و تراکتور که اصلاً از حضور پیشگوسونان با تجربه برخوردار نیستند و استقلال هم که یکی از مهم‌ترین سرمایه‌های مربیگری‌اش را در فصل جاری سوزاند. پرسپولیس اگر قهرمان شد، به علت حضور یک پرسپولیس‌متفکر به نام یحیی، یک اسطوره کاربرد به نام کریم باقری و یک مدیر مدبر به نام افشین پیروانی است. در فوتبال ایران همه چیز در میانه‌های مستطیل سبز رخ نمی‌دهد و برای رسیدن به اهداف بزرگ باید از هر نظر خوب بود. وجود افرادی از بدنه و جنس باشگاه در یک تیم باعث افزایش همدلی و اتحاد میان مجموعه کادرفنی، مدیریتی و بازیکنان می‌شود که پرسپولیس مصداق بارز این حقیقت را ۴ سال است به نمایش می‌گذارد. با اتحاد، همدلی و راهبردهای منطقی می‌توان قله قاف را نیز فتح کرد، حتی اگر مشکلات در راه پیروزی سنگ اندازی کنند.

پیش به سوی جام آسیایی

ترمیناتور سرخ

سامان موحدی راد

هنوز لیگ تمام نشده که پرسپولیس به چهارمین قهرمانی پیاپی‌اش هم رسیده. تیمی که این بار زودتر از همیشه به جام رسید و قهرمانی‌اش را با پیروزی برای نفت در مسجد سلیمان قطعی کرد تا فاصله زیاد خودش از سایر رقبای را نشان دهد. پرسپولیس حالا به تیمی تبدیل شده که قهرمانی و پیروزی در ذات او نهادینه شده و مهم نیست با چه تیمی و در چه زمینی بازی می‌کند. آنها مانند یک ترمیناتور تنها به پیش می‌روند و فقط و فقط به قهرمانی فکر می‌کنند. آنها با برانکو و بدون برانکو، با مدیریت ثابت و بدون آن، با پنجره نقل و انتقالاتی بسته شده و بدون آن همچنان به پیش می‌روند و جام‌ها را یکی پس از دیگری تصاحب می‌کنند. چنانکه در این فصل و بعد از از دست دادن برانکو و در مجموع با دو سرمربی در یک فصل توانستند به جام قهرمانی برسند. هر جور نگاه کنیم دهه ۹۰ فوتبال ایران دهه پرسپولیس است و احتمالاً تاریخی‌ترین دهه فوتبالی تاریخ این باشگاه. جایی که دیگر قهرمانی‌ها و افتخارات داخلی آنها را ارضا نمی‌کند و باید چشم به جامی بزرگ‌تر داشته باشند. سرخ‌ها در کلکسیون قهرمانی‌های‌شان تنها جامی از آسیا را کم دارند و حالا که به اینجا رسیده‌اند باید به سمت آن حرکت کنند. آنها برای تکمیل افتخارات خودشان باید یک جام آسیایی را هم به کلکسیون باشگاه اضافه کنند تا نشان دهند این حرکت روبه‌رشد همچنان شیب صعودی خودش را حفظ می‌کند. پرسپولیس این سال‌ها روحیه‌ای از خود نشان داد که واقعاً شگفت‌ناک است و شکست دادنش مشکل. آنها با آمادگی ذهنی بالایی در زمین حاضر می‌شوند و همین آمادگی ذهنی در همان ابتدای کار اعتماد به نفس رقبای را تحت تأثیر قرار می‌دهد. برای همین هم رسیدن به پیروزی برای‌شان آسان است و افتخار پشت افتخار کسب کرده‌اند. در فوتبال بی‌ثبات ایرانی واقعاً عجیب است که چطور تیمی توانسته جریان موفقیتش را چند سال پیاپی حفظ کند و چهار قهرمانی متوالی را کسب کند. آنها را حتی از همین الان می‌توان بزرگترین کاندیدای قهرمانی فصل بعد هم دانست. تیمی که در این سال‌ها به خوبی نشان داده که به معنی واقعی کلمه تیم است و به ستاره‌ها وابسته نیست.

۴

۳